19/09/2023

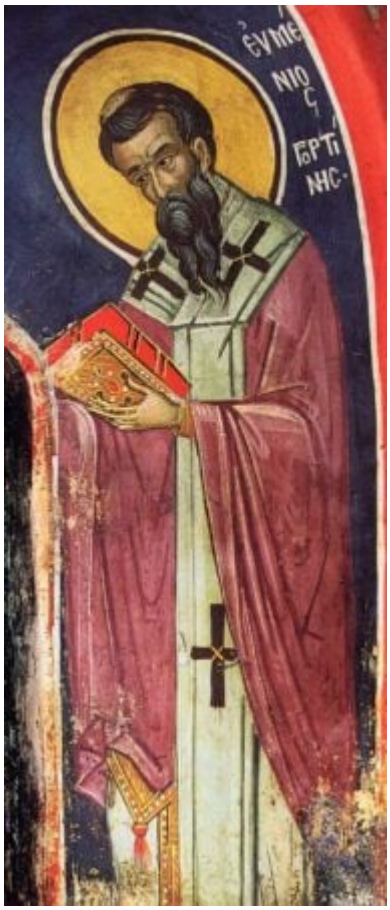
Ο Όσιος πατήρ Ευμένιος Επίσκοπος Γορτύνης Κρήτης

/ Πνευματικά Αποσπάσματα

«Ο άγιος Ευμένιος (που έζησε κατά τον 7ο αιώνα) από τη νεότητά του υπέβαλε τον εαυτό του σε σκληρές πνευματικές ασκήσεις, τόσο που απέκτησε με τη χάρη του Θεού την άκρα ταπείνωση. Γι' αυτό και η Εκκλησία του εμπιστεύτηκε την επισκοπή της κατά Γορτύνην εκκλησίας.

Κάποτε, ο άγιος κατέφλεξε με λαμπάδες ένα φοβερότατο δράκοντα, που εφόρμησε εναντίον του. Από την ***Εκκλησία της Γορτύνης της Κρήτης*** *πήγε στη Ρώμη, την οποία σαν πυρσός κατεφώτισε με τις θείες διδαχές του και κατέπληξε με το πλήθος των θαυμάτων του. Από εκεί κατέβηκε στη* ***Θηβαϊδα της Αιγύπτου,*** *την οποία, και χωρίς καν τη θέλησή του, την έσωσε από τη θλίψη της ξηρασίας. Εκεί εκδήμησε προς τον Κύριο ειρηνικά, ενώ οι κάτοικοι της Θήβας έστειλαν στην πατρίδα του το άγιο σκήνωμά του. Ράξος μάλιστα είναι η ονομασία του τόπου που κατέχει το σεπτό σώμα του, όπως κατέχει ο ίδιος τόπος και το σεπτό σώμα του αγίου Κυρίλλου».*

Ο **όσιος Ευμένιος**, το εκλεκτό αυτό τέκνο της Κρητικής γης, «ευτύχησε», μετά το οσιακό τέλος του, να βρει τον αντάξιο υμνωδό του στο πρόσωπο του αγίου Ιωσήφ του υμνογράφου (9ος αι.). Κι εννοούμε βεβαίως ότι μάλλον εμείς οι πιστοί ευτυχήσαμε να έχουμε τη ζωή του «τραγουδισμένη» από τον μεγάλο αυτό εκκλησιαστικό ποιητή, ο οποίος μας άφησε πλήθος κανόνων και ακολουθιών, διότι ο όσιος Ευμένιος χαίρει και αγάλλεται εκεί που βρίσκεται, μέσα στη χάρη του Κυρίου, χωρίς να επηρεάζεται η χαρά του αυτή από το μεγαλύτερο ή μικρότερο ύψος των συντεθειμένων ακολουθιών γι' αυτόν. Έτσι κι αλλιώς πάντως ο ποιητής απαρχής επικαλείται τον Κύριο να του δώσει τη χάρη Του, προκειμένου αυτά που θα πει για τον όσιο Ευμένιο να είναι αντάξια της αγιότητάς του: «Σπλαχνίσου,

Κύριε, εμένα τον δούλο σου… ώστε με ύμνους να σε δοξάζω αδιάκοπα, όπως και να στέψω με ωδές τον πιστό σου δούλο σήμερα, τον πρόεδρο της Γορτύνης». Κι έχουμε την εντύπωση ότι αν ζούσε και σήμερα ο άγιος Ιωσήφ, θα προέκτεινε τον εγκωμιαστικό για τον όσιο Ευμένιο λόγο του και στα ομώνυμα με αυτόν «εκτυπώματά» του, τους **αγίους Γέροντες, όσιο Ευμένιο του Νοσοκομείου των Λοιμωδών Νόσων Αττικής και Ευμένιο των Ρούστικων Ρεθύμνου Κρήτης.** Η λυγερόκορμη και λεβεντογέννα και αγιοτόκος Κρήτη πρέπει σήμερα να ριγά από συγκίνηση για το σπουδαίο τέκνο της, τον όσιο Ευμένιο, αλλά και για τις αγιασμένες «προεκτάσεις» του, τους συγχρόνους αγίους Ευμενίους.

Δεν υπάρχει ο χώρος ούτε ο χρόνος προκειμένου να δούμε τις πολυποίκιλες διαστάσεις της χαρισματικής προσωπικότητας του **οσίου Ευμενίου**, όπως μας τις παρουσιάζει ο υμνογράφος της Εκκλησίας μας. Δύο όμως σημεία αξίζουν ιδιαιτέρως της προσοχής μας.

Πρώτον: η εξήγηση που προβάλλει ο άγιος Ιωσήφ για να δείξει την αγιότητα του **Ευμενίου.** Είναι άγιος, διότι έγινε κατοικητήριο του αγίου Πνεύματος. «Οίκος γέγονας Πνεύματος» τονίζει και όχι μόνον μία φορά. Διότι ο άγιος δεν είναι απλώς ο καλός άνθρωπος, όπως όλοι πια γνωρίζουμε, αλλά εκείνος που ενώθηκε με τον Θεό, που έγινε μέλος Χριστού και Εκείνος κατοικεί με τη χάρη Του στην ύπαρξη του ανθρώπου, και την ψυχή και το σώμα του. Είναι εκείνο που τονίζει ο **απόστολος Παύλος,** προκειμένου να κάνει τον χριστιανό να συνειδητοποιήσει το μεγαλείο που του χάρισε ο **Χριστός**: *«Ουκ οίδατε ότι το σώμα υμών ναός εστι του εν υμίν αγίου Πνεύματος;»* Και αλλού: «Ναός Θεού εστε ζώντος». Τέτοιος ναός άγιος υπήρξε και ο άγιος Ευμένιος. Ο υμνογράφος όμως αποκαλύπτει και τον τρόπο με τον οποίο ο όσιος έφτασε σ’ αυτό το σημείο: «θείοις ναοίς σχολάζων, Ιεράρχα, και σεπταίς μελέταις ωραϊζόμενος». Δηλαδή, έγινες ναός του αγίου Πνεύματος, Ιεράρχα, διότι ζούσες στους θείους ναούς και κοσμούσες τον εαυτό σου με τις μελέτες του νόμου του Θεού. Κι είναι αλήθεια: κανείς δεν μπορεί να είναι σωστός χριστιανός, κατοικητήριο του Θεού, αν δεν αφιερώνει χρόνο στις συνάξεις της Εκκλησίας και στη μελέτη του λόγου του Θεού. Στην Εκκλησία ζει το μυστήριο της ένωσής του με τον Θεό, και ο λόγος του Θεού είναι εκείνος που φωτίζει τον νου του ανθρώπου. Ο υμνογράφος εξαγγέλλει εν προκειμένω ό,τι ετόνιζε και ο άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος: «Δει σχολάσαι και γνώναι Θεόν». Θέλεις να γνωρίσεις τον Θεό, δηλαδή να είσαι ενωμένος μαζί Του; – αυτό σημαίνει γνώση Θεού στην Εκκλησία μας. Ένας είναι ο τρόπος: να αφιερώσεις χρόνο για Εκείνον. Το ίδιο λοιπόν με άλλα λόγια τονίζει και ο υμνογράφος.

Το δεύτερο σημείο στο οποίο επικεντρώνουμε την προσοχή μας από όσα ο ποιητής λέει, είναι η σύνεση του οσίου Ευμενίου. Κι είναι ένα από τα βασικά γνωρίσματα

που αποκτά ο χριστιανός, όταν αρχίζει να βιώνει την ενοίκηση του **Πνεύματος του Θεού** μέσα στην ύπαρξή του. «Σύνεσιν έσχηκας, ως ειρηνεύσας εκ παθών όσιε, νουν και ψυχήν». Απέκτησες σύνεση, όσιε, επειδή ειρήνευσες από τα πάθη τον νου και την ψυχή σου. Με άλλα λόγια, η σύνεση στον άνθρωπο έρχεται, μόνον όταν αυτός με τη χάρη του Θεού υποτάξει τα πάθη του και συνεπώς αποκτήσει την ειρήνη του Χριστού. Καταλαβαίνουμε πόσο δυσεύρετη αρετή είναι η σύνεση, ιδίως στην εποχή μας, η οποία μαστίζεται από τις εντάσεις των παθών και την ταραχή που προκαλούν αυτά στην ψυχή και το σώμα του ανθρώπου. Δεν είναι εκτός πραγματικότητας η εκτίμηση ότι ζούμε σε μία εποχή πλήρους ανισορροπίας, κατά την οποία είναι δύσκολο, αν μη αδύνατο πολλές φορές, να βρεις έναν άνθρωπο συνετό, που θα μπορεί να βλέπει τα πράγματα στις αληθινές τους διαστάσεις. Γι’ αυτό και η μόνη λύση είναι η προσφυγή μας στον Κύριο, τον χορηγό αυτής της χάρης, όταν βεβαίως και εμείς συνεργούμε προς αυτήν την κατεύθυνση με τον πνευματικό μας αγώνα. Ο άγιος Ευμένιος έρχεται σήμερα να μας υπενθυμίσει την πραγματικότητα αυτή και να μας σημάνει τη μετάνοιά μας.

Πηγή: pemptousia.gr/ Πρωτοπρεσβύτερος Γεώργιος Δορμπαράκης – pgdorbas.blogspot.com